

مقاله پژوهشی
اصیل
Original
Article

بررسی پایابی و روایی پرسش‌نامه پرخاشگری باس و پری

دکتر سیامک سامانی*

چکیده

هدف: این پژوهش با هدف بررسی پایابی و روایی پرسش‌نامه پرخاشگری باس و پری انجام شده است. این پرسش‌نامه دارای ۲۹ پرسش می‌باشد که پس از برگردان به فارسی توسط متخصصان روانشناسی، به کار برده شد.

روش: در یک بررسی مقطعی ۴۹۲ نفر از دانشجویان ۱۸ تا ۲۲ ساله (۲۲۸ پسر و ۲۶۴ دختر) دانشگاه شیراز که به روی نوشته‌ای تصادفی انتخاب شده بودند، به کمک پرسش‌نامه پرخاشگری باس و پری ارزیابی شدند. داده‌ها به کمک آزمون‌های آماری ضریب همبستگی، تحلیل عاملی و آزمون اتحلیل شدند.

یافته‌ها: به کمک تحلیل عاملی، چهار عامل رفتاری خشم، پرخاشگری بدنی و کلامی، رنجیدگی، و بدگمانی از آن استخراج شد. ضریب پایابی این پرسش‌نامه به شیوه بازآزمایی برابر با ۰/۷۷۱ بود. هم‌چنین مقایسه این عوامل میان دختران و پسران گویای آن بود که پسران در سه عامل پرخاشگری ($p < 0/001$)، خشم ($p < 0/001$) و بدگمانی ($p < 0/01$) نسبت به دختران به طور معنی‌داری نمره بیشتری دارند. هم‌چنین همبستگی بالای عوامل با نمره کل پرسش‌نامه، همبستگی ضعیف عوامل سایکا، بیگر و مقادیر ضریب آلفا همگنی نشان‌دهنده کفايت و کارایی این پرسش‌نامه برای کاربرد پژوهشگران، متخصصان و روانشناسان در ایران است.

نتیجه‌گیری: پرسش‌نامه پرخاشگری باس و پری دارای پایابی و روایی مناسب برای کاربرد پژوهشگران و متخصصان است.

کلیدواژه: پرسش‌نامه پرخاشگری باس و پری، اختلال‌های رفتاری، مقیاس‌های رفتاری

مقدمه

پژوهشگران بوده است. بررسی انواع رفتار پرخاشگرانه (کرایسک، ۱۹۹۷)، تأثیر متغیرهای فردی و اجتماعی بر چگونگی بروز پرخاشگری (تومادا و اشتایدر، ۱۹۹۷) و مقایسه ماهیت رفتار پرخاشگرانه در گروه‌های سنی مختلف و در زنان و مردان (کرایسک، ۱۹۹۷) از جمله این بررسی‌ها

بررسی تأثیر مشکلات رفتاری بر عملکرد تحصیلی و اجتماعی و هم‌چنین بررسی عواملی چون جنسیت و وضعیت اقتصادی و اجتماعی در بروز اختلال‌های رفتاری از جمله رفتار پرخاشگرانه در گروه‌های مختلف مورد توجه

* دکترای تخصصی روانشناسی تربیتی، استادیار دانشگاه شیراز، شیراز، خیابان ارم، دانشگاه شیراز، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، بخش روانشناسی تربیتی. دورنگار: ۰۷۱۱-۶۲۸۶۴۲۲، E-mail: samani@shirazu.ac.ir

کلامی، خشم و کینه ورزی) به روش تأییدی^{۱۴} انجام شد که یافته‌های این تحلیل وجود این چهار عامل برگرفته از مرحله اول را تأیید نمود. در مرحله سوم برای بررسی پایایی عوامل موجود در پرسش‌نامه به روش بازآزمایی، یافته‌های به دست آمده از بررسی ۳۹۹ دانشجو به روش اکتشافی (مؤلفه‌های اصلی) تحلیل گردید که یافته‌های این تحلیل نیز یافته‌های مرحله اول و دوم را تأیید نمود.

در همه مراحل یادشده، باس و پری (۱۹۹۲) برای انتخاب پرسش‌ها و یا محتوای هر یک از عوامل پرخاشگری بدنی، پرسش‌ها را کلامی، خشم و کینه‌ورزی بر پایه دو ملاک یا شرط اقدام نمودند. ملاک و یا شرط اول برای نسبت دادن پرسش‌ها به هر عامل، دارابودن بار عاملی مساوی و یا بیشتر از ۳۵٪ شرط دوم، مشاهده شرط اول در هر سه مرحله تحلیل عاملی بود. در نهایت با به کارگیری این دو شرط، ۲۹ پرسش از ۵۲ پرسش موجود در فرم اولیه برای ارزیابی چهار عامل پرخاشگری بدنی، پرخاشگری کلامی، خشم و کینه‌ورزی انتخاب شدند.

در بررسی پایسایی^{۱۵} فرم نهایی مقیاس پرخاشگری (فرم ۲۹ ماده‌ای پرسش‌نامه) به روش بازآزمایی بر روی ۳۷ نفر پس از نه هفته ضریب همبستگی ۰/۸۰، ۰/۷۶، ۰/۷۲ و ۰/۷۲ به ترتیب برای عوامل پرخاشگری بدنی، کلامی، خشم و کنندگی، گداش^{۱۶} گردید (یاس و بی، ۱۹۹۲).

هدف این پژوهش بررسی روایی و پایابی پرسش‌نامه پیر خاشگی پسر، و پیری (۱۹۹۲) در ایران بود.

۲۰۶

این بررسی از نوع مقطعي بود. آزمودنی های پژوهش ۴۹۲ دانشجوی دختر و پسر ۱۸ تا ۲۲ ساله دانشگاه شیراز و دانشگاه علوم پزشکی شیراز بودند که به شیوه خوشای-تصادفی انتخاب شدند. برای انتخاب آزمودنی ها، از هر دانشکده سه کلاس به تصادف از میان کلاس های موجود در آن انتخاب شد و تمام دانشجویان کلاس های انتخاب شده، پرسشنامه رخواستگاری تکمیل نمودند. در ضمن به دانشجویان اطمینان

است. در این بررسی‌ها مقیاس‌ها و پرسش‌نامه‌های رفتاری گوناگونی برای سنجش مشکلات رفتاری ساخته شده است، که از آن جمله می‌توان به مقیاس رفتاری کودکان^۱ (CBCL) (آخباخ^۲ و ادلبراک^۳، ۱۹۷۸؛ ادلبراک و آخباخ، ۱۹۸۴) اشاره کرد. این مقیاس مشکلات رفتاری گوناگونی هم‌چون پرخاشگری، افسردگی، وسواس، بزمکاری و اختلال‌های سلوک^۴ را ارزیابی می‌کند. پایابی و روایی فرم والدین این مقیاس در ایران برای کودکان دبستانی بررسی شده است (سامانی، ۱۳۷۵). این مقیاس شش عامل رفتاری «پرخاشگری، گوشه‌گیری اجتماعی^۵، وسواس، ناپاختگی رفتاری، اختلال‌های سلوک و رفتارهای کودکانه» را ارزیابی می‌کند. یکی دیگر از این ابزارها پرسش‌نامه مشکلات رفتاری کودکان پیش‌دبستانی (فرم ویژه آموزگار) است که برای کودکان سه تا شش ساله ایرانی تهیه شده است. این پرسش‌نامه سه عامل رفتاری پرخاشگری؛ بی‌توجهی و رفتار کودکانه و نیز عامل گوشه‌گیری و اضطراب را می‌سنجد (شهرم، ۱۳۷۵).

در این راستا، در دسترس نبودن مقیاس رفتاری مناسب برای افراد بزرگسال و شیوع رفتارهای پرخاشگرانه در میان آنان، ضرورت ساخت یک مقیاس مناسب رفتاری را توجیه می‌کند. از این رو تهیه ابزاری دارای روایی و پایایی برای ارزیابی رفتارهای پرخاشگرانه در کشور، زمینه را برای انجام پژوهش‌های مفصل‌تر آمده خواهد ساخت.

از جمله مقیاس‌های رفتاری ویژه ارزیابی رفتارهای پرخاشگرانه، پرسشنامه پرخاشگری^۶ باس^۷ و پری^۸ (۱۹۹۲) می‌باشد. این مقیاس، چهار گونه رفتارهای پرخاشگرانه (پرخاشگری بدنی^۹، پرخاشگری کلامی^{۱۰}، خشم^{۱۱}، و کبه‌ورزی^{۱۲}) را ارزیابی می‌کند. این پرسشنامه برای گروه‌های سنی نوجوانان و جوانان ۱۸ تا ۲۲ ساله ساخته شده است (همان‌جا).

باس و پری (۱۹۹۲) پرسش نامه ارزیابی رفتار پرخاشگرانه را بنا ۵۲ پرسش در زمینه پرخاشگری بر روی سه گروه از دانشجویان با هدف اجرا کردند. آنان با گروه اول (۴۰٪) نفر دانشجو، پرسش‌های پرسش نامه را به روش مؤلفه‌های اصلی مورد تحلیل عاملی قرار دادند. در این تحلیل، چهار عامل انتخاب و به شیوه ابیلمین^{۱۳} مورد چرخش قرار گرفت که در پایان، این عوامل با عنوان‌های پرخاشگری بدنی، کلامی، خشم و کینه‌ورزی نام‌گذاری گردیدند. در گروه دوم (۴۴٪ نفر) آزمون چهار عامل استخراجی (پرخاشگری بدنی،

جدول ۱- توزیع فراوانی آزمودنی‌های پژوهش بر حسب جنسیت و دانشگاه

	علوم انسانی	علوم پایه	علوم تربیتی	علوم پزشکی	مهندسی	دفتر	پسر	کل
۲۴۴	۴۸	۵۰	۴۹	۵۰	۴۷	۴۷	۵۰	۲۴۸
۲۴۸	۵۰	۵۰	۴۸	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۴۹۲
۴۹۲	۹۸	۱۰۰	۹۷	۱۰۰	۹۷	۹۷	۹۸	

نخستین گام در بررسی روایی و پایایی پرسش نامه پرخاشگری باس و پری، تحلیل مواد^۱ پرسش نامه بود. نتیجه این تحلیل گویای آن بود که به جز پرسش ۲۹ (دوستان فکر می‌کند من زود جوش می‌آورم)، بقیه پرسش‌ها دارای همبستگی معنی‌دار با نمره کل مقیاس بودند (همبستگی پرسش‌ها با نمره کل در دامنه ۰/۲۵ تا ۰/۵۱ بود). پس از اطمینان در زمینه کارایی پرسش‌های پرسش نامه، برای بررسی ساختار عاملی مقیاس، پرسش‌های آن تحلیل عاملی شدند.

نسبت KMO که گویای میزان کارایی نمونه گیری محتوایی پرسش نامه است بررسی شد. این نسبت در این تحلیل برابر با ۰/۷۸ بود. برای بررسی معنی‌داری‌بودن ماتریس همبستگی داده‌های موجود، آزمون بارتلت^۲ به کار برد شد. این آزمون ضریب به دست آمده برای این پرسش نامه را ۱۳۹۶/۲۸ نشان داد که از نظر آماری معنی‌دار است ($p < 0/001$).

در تحلیل عاملی پرسش‌های پرسش نامه، روش مؤلفه‌های اصلی^۳ به کار برد شد و سپس بر پایه درصد واریانس عوامل و نمودار اسکری^۴ (شکل ۱) چهار عامل انتخاب و مورد چرخش به روش ابليمین قرار گرفت. درصد واریانس عوامل

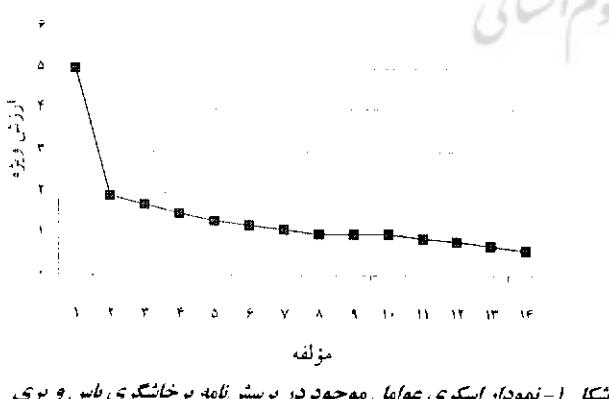
داده شد که باسخ آنها محرمانه شمرده شده و تنها برای هدف‌های پژوهشی از آن بهره گرفته خواهد شد. آزمودنی‌ها از ۱۵ کلاس از دانشگاه‌های علوم انسانی، علوم تربیتی و روانشناسی، علوم پایه و مهندسی و دانشگاه علوم پزشکی بودند (جدول ۱).

ابزار به کار برد شده در این پژوهش پرسش نامه پرخاشگری باس و پری (۱۹۹۲) بود که توسط متخصصان روانشناسی ترجمه و به کمک متخصص آموزش زبان انگلیسی ترجمه‌برگردان^۵ شد. سپس با مقایسه دو متن انگلیسی پرسش نامه (متن اصلی و متن بدست آمده از ترجمه فارسی به انگلیسی)، اصلاحات لازم انجام و فرم نهایی فارسی تهیه گردید. این پرسش نامه دارای ۱۲ پرسش جمعیت‌شناختی (درباره رشته تحصیلی، سن، جنس، تحصیلات، و شغل والدین) و ۲۹ پرسش پنج گزینه‌ای (کاملاً شبیه من = ۵ تا کاملاً متفاوت از من = ۱) بود. این پرسش نامه چهار عامل رفتاری پرخاشگری بدنی (نه پرسش)، پرخاشگری کلامی (پنج پرسش)، خشم (هفت پرسش)، و کینه‌ورزی (هشت پرسش) را ارزیابی می‌کند. این عوامل در سه مؤلفه حرکتی یا ابزاری^۶ (پرخاشگری بدنی و کلامی، هیجانی^۷ (خشم) و شناختی^۸ (کینه‌ورزی) طبقه‌بندی می‌گردند. روایی فرم اصلی این پرسش نامه توسط سازندگان آن محاسبه شده و برای عوامل پرخاشگری بدنی، کلامی، خشم و کینه‌ورزی به ترتیب ۰/۸۰، ۰/۷۶ و ۰/۷۲، ۰/۷۲ گزارش شده است. گفتنی است که محتوای عامل کینه‌ورزی در پرسش نامه پرخاشگری، شامل دو گونه پرسش در مورد رنجیدگی و بدگمانی بود. نمونه‌ای از پرسش‌های چهار عامل پرخاشگری بدنی (اگر کسی مرا بزند من هم به تلافی او رامی‌زنم)، پرخاشگری کلامی (دوستانم می‌گویند من کمایش اهل مجادله هستم)، خشم (گاهی فکر می‌کنم مثل مخزن باروت آماده انفجار هستم) و کینه‌ورزی (اغلب خودم را در مخالفت با دیگران می‌بینم) است.

برای تحلیل داده‌ها تحلیل عامل^۹، ضریب همبستگی و آزمون آبه کار برد شد. پیش از بررسی یافته‌های تحلیل عاملی، نسبت KMO^{۱۰} که گویای میزان کارایی نمونه گیری محتوایی پرسش نامه است (مولاییک^{۱۱}، ۱۹۷۲) بررسی شد.

یافته‌ها

توزیع فراوانی آزمودنی‌های پژوهش بر حسب جنسیت و دانشگاه در جدول ۱ آورده شده است.

شکل ۱- نمودار اسکری عوامل موجود در پرسش نامه پرخاشگری باس و پری

- 1- back-translation
- 2- motor or instrumental component
- 3- affective component
- 4- cognitive component
- 5- factor analysis
- 6- Kaiser-Meyer-Olkin
- 7- Mulaik
- 8- item analysis
- 9- Bartlett Test
- 10- principal components
- 11- Scree plot

بالاتر از ۴۰٪ بودند از مجموعه پرسش‌ها حذف شدند (مانند «هنگامی که با دوستانم مخالف هستم، به روشی آن را بیان می‌کنم»). علت حذف این پرسش‌ها کاهش میزان واریانس مشترک میان عوامل استخراج شده برای افزایش روایی مقیاس در زمینه عامل‌ها بود (مولاییک، ۱۹۷۲).

اول تا چهارم به ترتیب ۱۷/۷، ۱۷/۶، ۵/۵ و ۵/۲ به دست آمد. در راستای انتخاب مواد هر عامل، بارهای عاملی پرسش‌ها در چهار عامل منتخب مقایسه شدند. به این ترتیب که پرسش‌هایی، در زیرمجموعه عاملی قرار می‌گرفتند که دارای بیشترین بار عاملی^۱ در آن عامل باشند. گفتنی است که آن دسته از پرسش‌هایی که در بیش از یک عامل دارای بار عاملی

جدول ۲- بار عاملی پرسش‌های پرسشنامه پرخاشگری باس و پری در چهار عامل استخراج شده

ردیف	محتوی عامل	بار عاملی
خشم		
۱	گاهی بدون دلیل مناسب کنترل خود را از دست می‌دهم.	۰/۶۵
۲	هر از چندی نمی‌توانم بروانگی‌خنگی خودم را در زدن دیگران کنترل کنم.	۰/۶۰
۳	بیش آمده که آنقدر عصبانی شوم که چیزی را بشکم.	۰/۶۰
۴	وقتی ناکام می‌شوم اجازه می‌دهم خشم من بروز کند.	۰/۵۹
۵	گاهی فکر می‌کنم مثل مخزن باروت آماده انفجار هستم.	۰/۵۸
۶	من به سختی می‌توانم خشم خود را کنترل کنم.	۰/۵۷
۷	من فرد ملایم و متعادلی هستم (نموده گذاری معکوس).	۰/۵۷
	ارزش ویژه	۵/۰
پرخاشگری بدنی و کلامی		
۱	کمی بیش از افراد عادی وارد دعوا می‌شوم.	۰/۶۰
۲	نمی‌توانم از واردشدن به بحث با کسانی که مخالف هستم جلوگیری کنم.	۰/۵۲
۳	اگر مجبور شوم برای گرفتن حق خود می‌کنم.	۰/۵۳
۴	اگر کسی مرا بزند من هم به تلافی او را می‌زدم.	۰/۵۱
۵	دوستانم می‌گویند من کمایش اهل مجادله هستم.	۰/۵۰
۶	هنگامی که مردم مرا می‌آزارند ممکن است به آنها بگویم در موردشان چه فکری می‌کنم.	۰/۴۸
۷	در صورتی که به اندازه کافی عصبانی شوم ممکن است دیگران را بزنم.	۰/۴۸
	ارزش ویژه	۱/۹
رنجش		
۱	گاهی اوقات احساس می‌کنم حتم در زندگی خورده شده است.	۰/۵۴
۲	من زود به خشم می‌آیم ولی سریع بر آن فانی می‌آیم.	۰/۵۳
۳	برخی اوقات فکر می‌کنم مردم پشت سرم به من می‌خندند.	۰/۵۱
۴	برخی اوقات وجود مملو از حساسیت می‌شود.	۰/۴۶
۵	برخی از مردم به نظر میرسد که همیشه شانس می‌آورند.	۰/۴۱
۶	تعجب می‌کنم که چوای برخی اوقات در مورد چیزها احساس تلخی دارم.	۰/۳۳
	ارزش ویژه	۱/۵
بدگمانی		
۱	من افراد آشنا را تهدید کرده‌ام.	۰/۵۴
۲	وقتی دیگران مخصوصاً خوش رفتاری می‌کنند به فکر می‌افتم که از من چه می‌خواهند.	۰/۴۸
۳	اغلب خودم را در مخالفت با دیگران می‌بینم.	۰/۴۶
۴	نسبت به افرادی که سریع ابراز صمیمیت می‌کنند بدگمان هستم.	۰/۴۸
۵	به هیچ وجه دلیل مناسبی برای کنک زدن دیگران نمی‌بینم.	۰/۴۰
۶	این دیگران هستند که من را تحریک به دعوا می‌کنند.	۰/۴۰
۷	من می‌دانم که دوستانم پشت سرم حرف می‌زنند.	۰/۴۰
	ارزش ویژه	۱/۴۸

جدول ۳- ضریب همبستگی عوامل با یکدیگر و با نمره کل پرسش نامه پرخاشگری پاس و بیری

عامل	خشم	پرخاشگری	رنجیدگی	بدگمانی
	۱/۰۰		خشم	
پرخاشگری	۱/۰۰	.۰۲۸		
رنجیدگی	۰/۰۱	۰/۳۴	.۰۳۵	
بدگمانی	۱/۰۰	۰/۲۵	۰/۳۹	.۰۴۰
کل	۰/۶۵	۰/۶۷	۰/۷۶	۰/۷۳

همه ضرایب به جز ضریب همبستگی بدگمانی و رنجیدگی در سطح $p < 0.01$ معنی دار است.

تحلیل داده های گردآوری شده در زمینه نمره دختران و پسران در چهار عامل موجود در پرسش نامه پرخاشگری به وسیله آزمون ابرای گروه های مستقل، نشان داد که نمره پسران در سه عامل پرخاشگری، خشم و بدگمانی نسبت به دختران بیشتر بوده، تفاوت معنی دار دارد. در عامل رنجیدگی تفاوت معنی داری میان دختران و پسران دیده نشد. اندازه اثر^۵ متغیر جنسیت نیز برای عامل خشم، پرخاشگری، رنجیدگی و بدگمانی به ترتیب برابر با $0/۳۹$ ، $0/۴۶$ ، $0/۰۲۸$ و $0/۰۲۸$ محسابه گردید. میانگین و انحراف معیار نمره دختران و پسران در عوامل گوناگون موجود در پرسش نامه در جدول ۴ نشان داده شده است.

پس از مشخص شدن محتواهی هر عامل، این عوامل توسط دو نفر از متخصصان روانشناسی بالینی نام گذاری شدند که به ترتیب عامل اول تا چهارم برای عنوان های خشم، پرخاشگری بدنی و کلامی، رنجیدگی^۱ و بدگمانی^۲ نام گذاری شدند. جدول ۴ نیز نشان دهنده محتوای عوامل و ارزش ویژه هر یک از عوامل چهار گانه برگرفته از پرسش نامه می باشد.

افزون بر آن نتایج تحلیل عامل نشانگر روایی سازه برای پرسش نامه می باشد. جدول ۴ نیز نشان دهنده همبستگی بالا میان عوامل چهار گانه استخراج شده با نمره کل پرسش نامه و همبستگی ضعیف چهار عامل خشم، پرخاشگری، رنجیدگی و بدگمانی با یکدیگر است. نتایج به دست آمده از جدول ۴ نشانگر روایی همگرا و واگرای عوامل برگرفته از پرسش نامه می باشد.

برای بررسی همسانی درونی عوامل گوناگون به دست آمده از تحلیل عاملی، ضریب آلفای کرونباخ برای هر یک از عوامل محاسبه شد که به ترتیب برای عوامل خشم، پرخاشگری، رنجیدگی و بدگمانی برابر با $0/۸۳$ ، $0/۷۹$ ، $0/۷۷$ و $0/۷۰$ بود.

بررسی پایایی پرسش نامه به روش بازآزمایی^۳ و محاسبه ضریب همبستگی گشاوری^۴ در مورد ۴۰ نفر از دانشجویان با فاصله زمانی دو هفته ضریب پایایی $0/۷۸$ ، $0/۶۸$ ، $0/۷۴$ و $0/۶۸$ را به ترتیب برای عامل های خشم، پرخاشگری، رنجیدگی و بدگمانی به دست داد.

جدول ۴- میانگین و انحراف معیار دختران و پسران در عوامل چهار گانه پرسش نامه پرخاشگری پاس و بیری

عامل	دختران			عوامل
	میانگین (انحراف معیار)	میانگین (انحراف معیار)	میانگین (انحراف معیار)	
خشم	(۴/۸۰) ۱۴/۳۱	(۴/۸۰) ۱۶/۲۳	(۵/۰۴) ۱۶/۲۳	۰/۰۰۱
پرخاشگری	(۵/۰۵) ۲۲/۲۱	(۴/۸۶) ۲۴/۶۳	(۴/۸۶) ۲۴/۶۳	۰/۰۰۱
رنجیدگی	(۴/۰۸) ۱۸/۱۸	(۳/۹۱) ۱۸/۸۷	(۳/۹۱) ۱۸/۸۷	N.S.
بدگمانی	(۳/۷۹) ۱۴/۹۰	(۳/۸۱) ۱۵/۹	(۳/۸۱) ۱۵/۹	۰/۰۱

1- resentment

2- suspicious

3- test-retest

4- product moment correlation

5- effect size

بحث

باشد. برای نمونه عبارت «برخی اوقات مملو از احساس حسادت می‌شوم» در فرم اصلی پرسشنامه، زیر مجموعه خشم بود؛ در حالی که در این بررسی این عبارت زیر مجموعه عامل رنجش بوده است. هم‌چنین همبستگی بالا و معنی‌دار هریک از عوامل با نمره کل پرسشنامه و ضرایب همبستگی پایین‌تر میان عوامل با یکدیگر گویای روایی سازه این پرسشنامه است.

با توجه به یافته‌های به دست آمده از این پژوهش، پرسشنامه پرخاشگری باس و پری ابزاری مناسب برای پژوهشگران در زمینه بررسی رفتار پرخاشگرانه و برای متخصصان بالینی در زمینه سنجش اولیه رفتار پرخاشگرانه است. بررسی روابی و پایابی این مقیاس بر روی گروه‌های غیر از گروه دانشجویان پیشنهاد می‌شود. هم‌چنین با توجه به الگوهای متفاوت رفتار پرخاشگرانه میان دختران و پسران (کرایک، کاساس^۱ و موشر^۲؛ ۱۹۹۷؛ تو مادا و اسجیندر، ۱۹۹۷؛ گالان^۳ و واندرروود^۴؛ ۱۹۹۷)، پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آینده پرسشنامه دختران و پسران به صورت جداگانه تحلیل عاملی شود و به ابعاد دیگر رفتار پرخاشگرانه همانند پرخاشگری ارتیاطی^۵ نیز توجه گردد.

سپاسگزاری

از دکتر محمدرضا تقی و دکتر محمدعلی گودرزی (اعضای هیئت علمی بخش روانشناسی بالینی دانشگاه شیراز) و خانم سپیده علوی (عضو هیئت علمی بخش زبان‌های خارجی دانشگاه شیراز) که در انجام این پژوهش اینجانب را یاری دادند قدردانی می‌شود.

دریافت مقاله: ۱۳۸۵/۱۱/۱۴؛ دریافت نسخه نهایی: ۱۳۸۶/۲/۱۸؛

پذیرش مقاله: ۱۳۸۶/۲/۲۶

منابع

- سامانی؛ سیامک (۱۳۷۵). بررسی انتبهار و قابلیت اعتماد مقیاس رفتاری کودکان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشگاه تهران.
- شهریم؛ سیما (۱۳۷۵). تهیه پرسشنامه مشکلات رفتاری کودکان پیش‌دبستانی (ویژه معلم). مجله علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز سال دوازدهم، شماره ۴۷-۶۶، ۱-۳.

روایی و پایابی پرسشنامه پرخاشگری مورد بررسی در این پژوهش به روش‌های گوناگون بررسی شد. یافته‌های به دست آمده از تحلیل عامل بر روی پرسشنامه پرخاشگری گویای روایی سازه^۶ این پرسشنامه است. عوامل استخراج شده از این پرسشنامه در این بررسی در مقایسه با عوامل موجود در فرم اصلی پرسشنامه پرخاشگری کمی متفاوت بود. بدین ترتیب که باس و پری (۱۹۹۲) از پرسشنامه مورد نظر چهار عامل رفتاری پرخاشگری بدنی، پرخاشگری کلامی، خشم و کینه‌ورزی را استخراج کردند و در توضیح عامل چهارم (کینه‌ورزی) به این نکته اشاره کردند که این عامل ترکیبی از پرسش‌های مربوط به رنجش و بدگمانی است. اما در این بررسی که پرسش‌های پرسشنامه به شیوه اکتشافی تحلیل عاملی شدند، چهار عامل خشم، پرخاشگری بدنی و کلامی، رنجیدگی و بدگمانی استخراج شدند. چنان‌که ملاحظه می‌شود دو عامل پرخاشگری بدنی و کلامی در بررسی باس و پری (همان‌جا) در قالب دو عامل جداگانه مطرح گردید، درحالی که در بررسی حاضر، این دو عامل (پرخاشگری بدنی و پرخاشگری کلامی) در قالب یک عامل رفتاری کلی ترجیح داده شدند. هم‌چنین عامل چهارم فرم اصلی (کینه‌ورزی)، که مرکب از پرسش‌هایی در زمینه بدگمانی و رنجش بود در تحلیل اخیر در قالب دو عامل رفتاری جداگانه قرار گرفتند. این یافته نشان‌دهنده قابل تشخیص بودن دو عامل رفتاری رنجش و بدگمانی در جامعه دانشجویان ایرانی است.

روایی این پرسشنامه با مقایسه دختران و پسران در هر یک از عوامل و به روش محاسبه اندازه اثر متغیر جنسیت و بهره‌گیری از آزمون آبررسی شد. نتایج، تفاوت معنی دار میان دختران و پسران را در سه عامل پرخاشگری کلامی و بدنی، خشم و بدگمانی نشان داد. در هر سه عامل نمره پسران بیشتر از دختران بود. این یافته در عامل پرخاشگری کلامی و بدنی و بدگمانی با یافته‌های به دست آمده از بررسی باس و پری (۱۹۹۲) هماهنگ بود. باس و پری (همان‌جا) در تحلیل خود بر روی عامل خشم میزان اثر ۰/۰۵ را برای متغیر جنسیت گزارش نمودند. لیکن اندازه اثر این متغیر (جنسیت) در بررسی حاضر برای عامل خشم برابر با ۰/۳۹ بود که از نظر آماری معنی دار است. این تفاوت ممکن است ناشی از تفاوت محتوای این دو عامل در پرسشنامه اولیه و بررسی حاضر

- Achenbach, T. M., & Edelbrock, C. S. (1978). The classification of child psychopathology: A review and analysis of empirical efforts. *Psychological Bulletin*, 85, 1275-1301.
- Buss, A. H., & Perry, M. (1992). The Aggression Questionnaire. *Journal of Personality and Clinical Psychology*, 63, 452-459.
- Crick, N. R., Casas, J. F., & Mosher, M. (1997). Relational and overt aggression in preschool. *Developmental Psychology*, 33, 579-588.
- Crick, N. R. (1997). Engagement in gender normative versus non normative form of aggression: Links to social-psychological adjustment. *Developmental Psychology*, 33, 610-617.
- Edelbrock, C. S., & Achenbach, T. M. (1984). The teacher version of child behavior profile: I. boys aged 6-11. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 52, 207-217.
- Galen, B. R., & Vandervood, M. K. (1997). A developmental investigation of social aggression among children. *Developmental Psychology*, 33, 589-600.
- Mulaik, S. A. (1972). *The foundations of factor analysis*. New York: McGraw Hill.
- Tomada, G., & Schneider, B. H. (1997). Relational aggression, gender, and peer acceptance: Invariance across culture, stability over time, and concordance among informants. *Developmental Psychology*, 33, 601-609.

